EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.7.2025
COM(2025) 423 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän

RÄTTSLIG GRUND

I artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, senast ändrade 2013[1], föreskrivs att den pensionsberättigande åldern ska bedömas vart femte år från och med den 1 januari 2014 på grundval av en rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det framför allt ske en utvärdering av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna.

Medlagstiftarna beslutade även att kommissionen när så är lämpligt ska lägga fram förslag om att justera pensionsåldern i enlighet med slutsatserna i denna rapport, och då särskilt fokusera på utvecklingen i medlemsstaterna.

Genom denna rapport genomförs ovan nämnda bestämmelse genom en utvärdering av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna mellan 2019 och 2023.

1. RAPPORTENS OMFATTNING

Enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna ska en utvärdering av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna ske vart femte år, vilket ger en referensperiod på fem år mellan den 1 januari 2019 och den 31 december 2023 för denna rapport[2].

Medlagstiftarna tillhandahöll ett materiellt tillämpningsområde som avsåg både utvecklingen av pensionsåldern för personal inom den offentliga förvaltningen i medlemsstaterna och utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i institutionerna. De fastställde även att kommissionen vid bedömningen av möjligheten att justera den pensionsberättigande åldern särskilt ska fokusera på utvecklingen i medlemsstaterna.

2. BAKGRUNDSINFORMATION

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013.

[2] Normalt användes uppgifter från 2019. När sådana uppgifter inte fanns tillgängliga användes dock uppgifter från 2018.

2.1. Insamling av uppgifter

Eurostat begärde att experter från medlemsstaterna skulle inkomma med årliga uppgifter inom ramen för arbetsgruppen för artikel 83 i tjänsteföreskrifterna (*artikel 83-arbetsgruppen*)[3]. Denna arbetsgrupp är behörig att hantera frågor som rör metoden för genomförandet av bilaga XII till tjänsteföreskrifterna i samarbete med Eurostat.

För att uppfylla sin rapporteringsskyldighet och följa artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen begärde Europeiska kommissionen att medlemsstaternas delegater i artikel 83-arbetsgruppen senast i mars 2025 skulle tillhandahålla och bekräfta tillförlitligheten för uppgifterna om deras respektive offentliga förvaltnings pensionssystem. Detta rörde särskilt den tillämpliga pensionsåldern under referensperioden och pensionssystemens övriga funktionssätt.

2.2. Metodologiska aspekter

En jämförelse av pensionsförmånerna mellan medlemsstaterna är endast möjlig i en viss utsträckning eftersom det finns strukturella skillnader mellan pensionssystemen. Systemen för tjänstemän vid centrala förvaltningar i medlemsstaterna får särskilt inte omfatta samma befolkningsgrupper, dvs. medlemsstaternas system ska omfatta alternativt tjänstemän i central statsförvaltning, alla tjänstemän inom offentlig sektor eller den allmänna yrkesverksamma befolkningen och tjänstemän i central statsförvaltning.

Dessutom består vissa nationella system av överföringsplaner eller fortlöpande betalningar (dvs. pensionsbidragen från de som arbetar omfördelas till de som är pensionerade) till skillnad från sparplaner (där arbetstagarna bidrar till sin egen kommande pension). Vissa nationella system innebär dessutom att pensionsåldern skiljer sig åt mellan könen.

Pensionssystemet för EU-tjänstemän (*EU:s pensionssystem* eller *pensionssystemet*) är en fiktiv (virtuell) pensionsfond med bestämda förmåner, där de anställdas inbetalda avgifter finansierar deras framtida pensioner, vilket bekräftas av EU-domstolens rättspraxis[4]. Avgifterna täcker kostnaderna för pensionsrättigheter som förvärvats under ett givet år och är inte på något sätt knutna till det aktuella årets pensionsutgifter[5].

2.3. Definition av normal pensionsålder

Artikel 77 i tjänsteföreskrifterna avser den pensionsberättigande åldern, som ibland även kallas den normala pensionsåldern. Detta begrepp avser den ålder vid vilken EU-personal automatiskt går i pension utan ekonomiska sanktioner. Sedan den 1 januari 2014 har den normala pensionsåldern för EU-personal höjts till 66 år för personal som rekryterats från och med 2014. Övergångsbestämmelserna gäller för den personal som rekryterades före detta datum.

Följande två undantag från den normala pensionsåldern finns:

- För det första kan tjänstemän be om förtidspension, dvs. pension innan de uppnår normal pensionsålder. Förtidspensionsåldern har från och med den 1 januari 2014

[3] Artikel 83-arbetsgruppen är en expertgrupp som omfattar medlemsstaternas statliga statistikbyråer och Eurostat.

[4] Se till exempel mål F-105/05,Wils/parlamentet, punkt 85, och mål T-439/09, Purvis/parlamentet, punkt 45.

[5] Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av bilaga XII till tjänsteföreskrifterna, COM(2018) 829 final.

höjts till 58 år för alla tjänstemän. Förtidspension medför alltid betydande ekonomiska sanktioner[6].

- För det andra får tjänstemän, på egen begäran och om tillsättningsmyndigheten anser det berättigat i tjänstens intresse, fortsätta att arbeta fram till 67 års ålder. I undantagsfall får tjänstemän arbeta fram till 70 års ålder, och ska i så fall pensioneras automatiskt den sista dagen i den månad då de når den åldern.

På grundval av ovanstående lämnades motsvarande uppgifter om normal pensionsålder, lägsta pensionsålder och högsta pensionsålder in av de flesta medlemsstater inom ramen för artikel 83-arbetsgruppen.

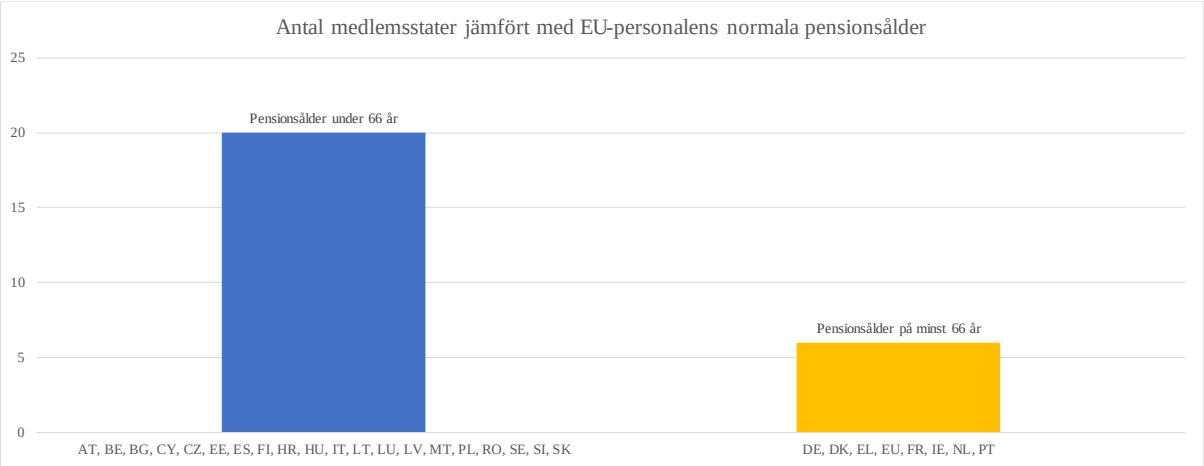
3. UTVECKLINGEN FÖR RESPEKTIVE PENSIONSÅLDER FÖR TJÄNSTEMÄN INOM CENTRALA FÖRVALTNINGAR I MEDLEMSSTATERNA

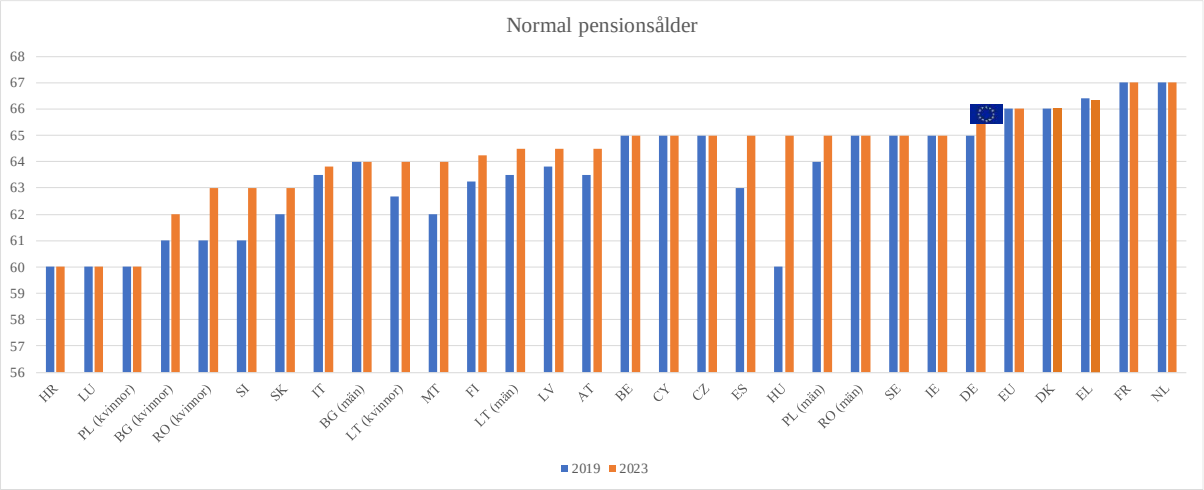
I diagrammen nedan visas den normala pensionsåldern, den lägsta pensionsåldern och den högsta pensionsåldern för personal inom centrala offentliga förvaltningar i medlemsstaterna. De medlemsstater som inte anges i tabellerna eller som endast anges för ett år har antingen inte lämnat in uppgifter till Eurostat eller saknar en lägsta eller högsta pensionsålder[7].

[6] Enligt artikel 9 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna ska de berörda pensionsrättigheterna minskas med 3,5 % per år av skillnaden mellan den faktiska pensionsåldern och den pensionsberättigande åldern.

[7] När uppgifter inte fanns tillgängliga bedömdes om möjligt den relevanta nationella lagstiftningen.

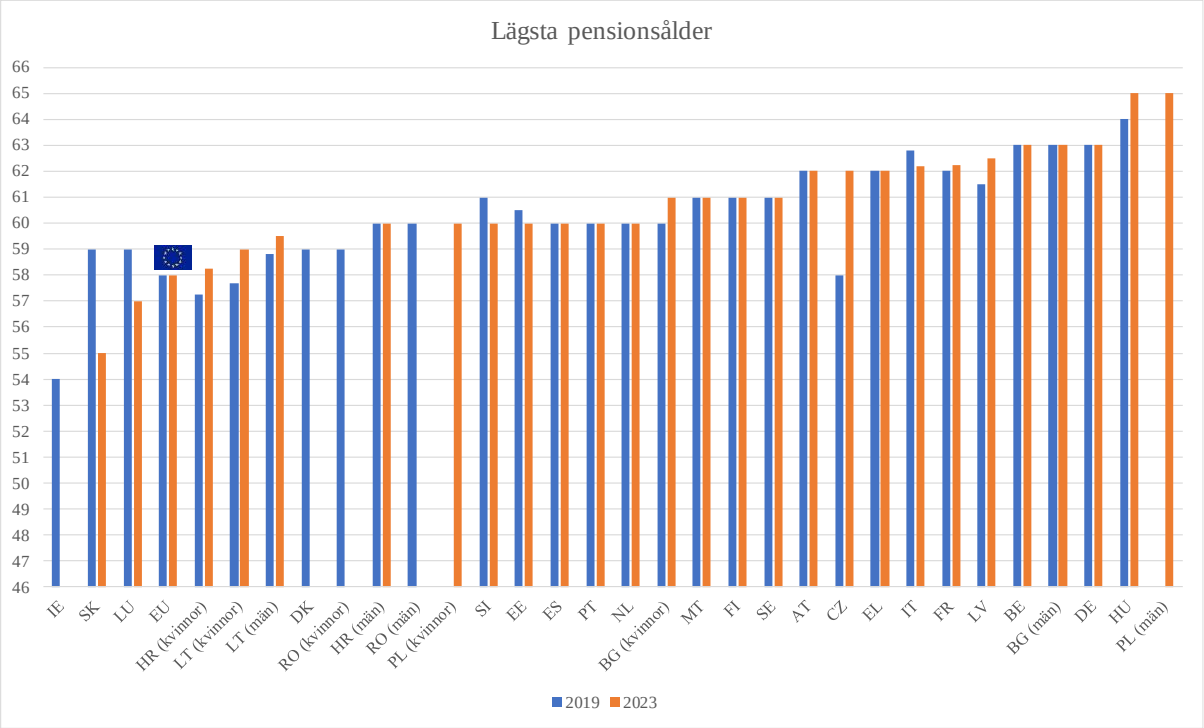
3.1. Normal pensionsålder vid centrala offentliga förvaltningar i medlemsstaterna

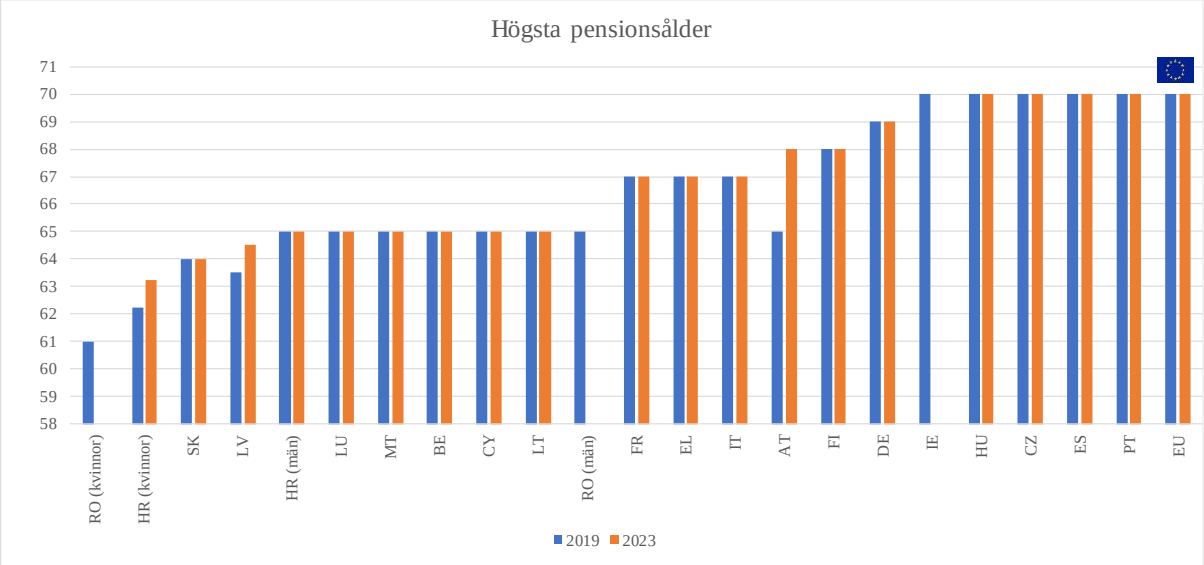
** När det gäller Italien har myndigheterna bekräftat att uppgifterna beräknas som ett genomsnitt eftersom landet har olika former för tillgång till pensioner. I Frankrikes fall bekräftade myndigheterna att ”âge d’annulation de la décote” (67 år) är den ålder då en person kan gå i pension utan nedsättning av sitt pensionsbelopp, även om personen inte har betalat in avgifter under det föreskrivna antalet år. Vid denna ålder beräknas pensionen automatiskt till full ersättning, oavsett antalet godkända år.*

3.2. Lägsta pensionsålder

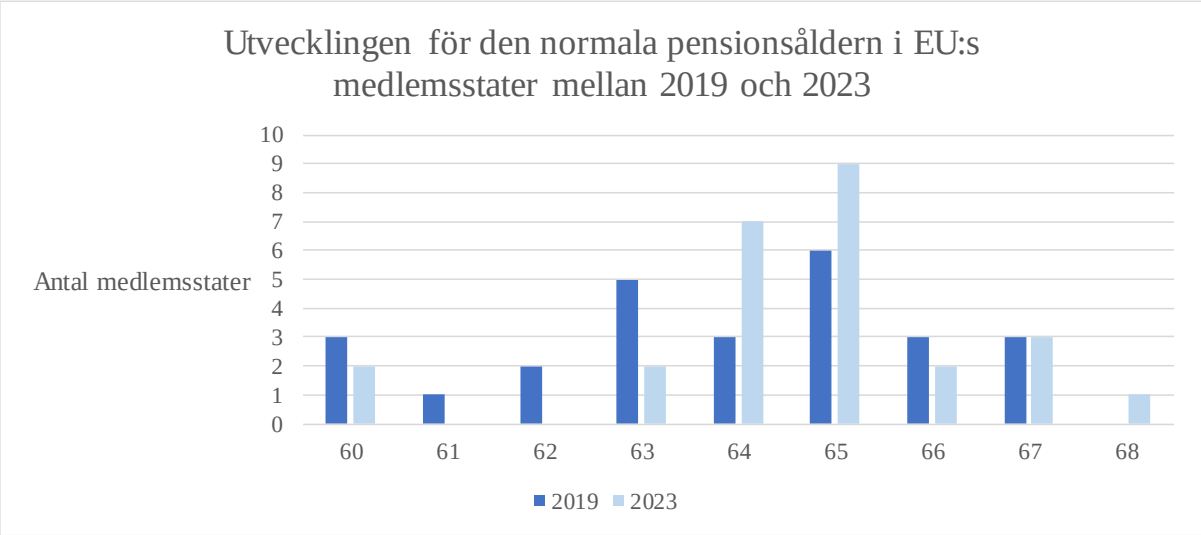

Såsom anges i avsnitt 2.3 medför förtidspension inom EU:s institutioner alltid betydande ekonomiska sanktioner eftersom de berörda pensionsrättigheterna minskas med 3,5 % per år av skillnaden mellan den faktiska pensionsåldern och den pensionsberättigande åldern. Detta innebär att bruttopensionen för en anställd som går i pension vid 58 års ålder kommer att minskas med 28 %. Detta kan jämföras med situationen inom den offentliga förvaltningen i sju av medlemsstaterna med en lägsta pensionsålder på över 58 år, där det inte förekommer några sanktioner för förtidspension.

3.3. Högsta pensionsålder

3.4. Bedömning av utvecklingen av pensionsåldern för personal inom offentliga förvaltningar i medlemsstaterna

** För länder som har olika pensionsålder för kvinnor och män anges det högsta värdet i tabellen ovan. För länder med en normal pensionsålder med decimaler har siffran avrundats till närmaste heltal.*

Diagrammen visar utvecklingen för den lägsta, normala och högsta pensionsålder för tjänstemän inom centrala förvaltningar i EU-medlemsstaterna mellan 2019 och 2023.

En avvikelse visar sig i att vissa medlemsstaters offentliga förvaltningar inte har någon lägsta eller högsta pensionsålder, medan det i andra inte finns någon skillnad mellan den högsta pensionsåldern och den normala pensionsåldern för tjänstemän inom centrala förvaltningar.

Mot bakgrund av detta bör eventuella jämförelser behandlas med försiktighet, även om denna datainsamling tillhandahåller användbara indikationer vad gäller respektive pensionsålder inom medlemsstaternas centrala förvaltningar.

Bedömningen 2019 visade att de offentliga förvaltningarna i fyra medlemsstater hade en normal pensionsålder som överskred den normala pensionsåldern för EU-personal på 66 år och att den normala pensionsåldern för alla medlemsstaters offentliga förvaltningar låg på mellan 60 och 67 år.

Bedömningen 2023 visar att de offentliga förvaltningarna i fem medlemsstater hade en normal pensionsålder som överskred den normala pensionsåldern för EU-personal och att den normala pensionsåldern för alla medlemsstaters offentliga förvaltningar låg på mellan 60 och 68 år.

Mot bakgrund av det som anges ovan görs följande observationer:

- Sedan tjänsteföreskrifterna ändrades 2014 är den normala pensionsåldern för personal som omfattas av tjänsteföreskrifterna enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna fortfarande bland de högsta jämfört med de som gäller för medlemsstaternas centrala offentliga förvaltningar.

- Av de svarande offentliga förvaltningarna i medlemsstaterna hade 81 %[8] år 2023 en normal pensionsålder som låg på samma eller en lägre nivå än den normala pensionsåldern för EU-personal.
- Under referensperioden höjdes den genomsnittliga normala pensionsåldern bland de svarande medlemsstaterna med mindre än ett år.
- Till följd av att den normala pensionsåldern för EU-personal höjdes från 60 till 66 år mellan 2004 och 2014 kan man se en upphämtningseffekt i medlemsstaternas offentliga förvaltningar.
- Det kan konstateras att skillnader kvarstår mellan medlemsstaternas offentliga förvaltningar under referensperioden.
- Den för närvarande högsta pensionsåldern för EU-personal (70 år) motsvarar den högsta tillämpliga standarden inom medlemsstaternas centrala offentliga förvaltningar.
- Den lägsta pensionsåldern för EU-personal är bland de lägsta. Detta kan dock jämföras med situationen inom den offentliga förvaltningen i sju av medlemsstaterna med en lägsta pensionsålder på över 58 år, där det inte förekommer några sanktioner för förtidspension[9].

4. UTVECKLINGEN AV DEN FÖRVÄNTADE LIVSLÄNGDEN FÖR TJÄNSTEMÄN I INSTITUTIONERNA

Bedömningen av utvecklingen av den förväntade livslängden för tjänstemän i EU:s institutioner grundar sig på de demografiska parametrar som fastställs i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna. Samma parametrar används för den årliga bedömningen och den försäkringstekniska bedömning av EU:s pensionssystem som ska göras vart femte år.

Eurostat samlar årligen in dessa demografiska parametrar på grundval av iakttagelser av den population som deltar i systemet, både anställda i aktiv tjänst och pensionärer. Informationen erhålls från de institutioner och organ vars personal ingår i systemet.

Livslängdstabellen för 2023 är en presumtiv[10] livslängdstabell som bygger på långsiktiga observationer av dödlighet, efter ålder och kön, bland alla medlemmar i EU:s pensionssystem. De livslängdstabeller som används för bedömningen av EU:s pensionssystem uppdateras vart femte år[11] för att avspegla den senaste dödligheten.

4.1. Metodologiska aspekter

Eurostat använde presumtiva livslängdstabeller för de bedömningar av EU:s pensionssystem som ska göras var femte år för både 2019 och 2023: 2018 års livslängdstabell respektive 2023

---

8 Irland har inte svarat på det skriftliga samråd som inleddes i mars 2025. För denna beräkning kontrollerades den normala pensionsåldern för irländska tjänstemän mot officiella onlinekällor från det irländska ministeriet för offentliga utgifter och reformer, https://www.publicservicepensions.gov.ie/en/topic/retirement-ages-in-the-public-service/.

9 Sedan 2014 medför förtidspension inom EU:s institutioner alltid betydande ekonomiska sanktioner eftersom de berörda pensionsrättigheterna minskas med 3,5 % per år av skillnaden mellan den faktiska pensionsåldern och den pensionsberättigande åldern.

10 En presumtiv livslängdstabell är en typ av livslängdstabell där den framtida beräknade dödligheten används, snarare än den nuvarande eller historiska dödligheten. Den är utformad för att uppskatta den förväntade livslängden och sannolikheten för överlevnad utifrån antagandet att dödligheten förändras över tid – vanligtvis till det bättre på grund av framsteg inom hälso- och sjukvård, levnadsstandard och teknik.

11 Artikel 9 i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna.

års livslängdstabell. Båda livslängdstabellerna har granskats och validerats av två olika oberoende externa aktuarier som utsetts enligt artikel 13.2 i bilaga XII till tjänsteföreskrifterna.

De presumtiva livslängdstabellerna tar hänsyn till dödligheten beroende på kön, ålder och det berörda året. Dessa tabeller kompenserar för framtida förändringar av dödligheten genom att ta hänsyn till observerade och beräknade förändringar av dödligheten för en avgränsad population under hela dess livstid. Den förväntade livslängden vid 65 års ålder 2023 skulle exempelvis uppdateras genom användning av den observerade dödligheten vid 65 års ålder 2023 och den beräknade dödligheten vid 66 års ålder 2024, vid 67 års ålder 2025 osv. för att förutse framtida förändringar av dödligheten.

I periodtabeller för förväntad livslängd använder man i stället dödligheten under ett enskilt år (eller en grupp av år) och antar att dessa tal gäller under resten av en persons liv. Detta innebär att eventuella senare förändringar av dödligheten inte skulle beaktas. En periodtabell för förväntad livslängd innebär således det genomsnittliga antal ytterligare år som en person skulle leva om han eller hon omfattades av den åldersspecifika dödligheten för det givna området eller den givna tidsperioden under resten av sitt liv. Dessa tabeller tar hänsyn till att dödligheten i genomsnitt är större när personen är äldre, men inte till att dödligheten utvecklas med tiden. I det här fallet antas den framtida dödligheten ligga på exakt samma nivå som den dödlighet som man ser i dag.

I de tabeller över EU-personalens förväntade livslängd som tagits fram av Eurostat för 2023 framgår trenden med en kontinuerligt ökande förväntad livslängd i ett 18-årigt perspektiv med utgångspunkt i dödlighetsutvecklingen inom EU:s pensionssystem. Denna tabell grundar sig på en observation av dödlighetstalen bland medlemmar i EU:s pensionssystem. Detta angreppssätt är möjligt med tanke på storleken på populationen i EU:s pensionssystem och gör att man undviker eventuell extern påverkan som skulle uppstå vid användning av externa uppgifter.

Användning av en tabell över förväntad livslängd utgör bästa försäkringstekniska praxis. Trots att man inte säkert kan veta att den förväntade livslängden ökar kontinuerligt används dessa antaganden för att fastställa personalens förväntade livslängd. Denna förväntade livslängd återspeglas i det pensionsåtagande på grundval av vilket pensionsavgiften justeras årligen för att säkerställa ett balanserat pensionssystem.

Slutligen bestod Eurostats metodiska tillvägagångssätt (som delades av de externa aktuarier som validerade metoden och resultaten) för att beräkna den förväntade livslängden i att inte ge för stor vikt åt de år som påverkades av covid-19-pandemin. Detta tillvägagångssätt återspeglar bästa försäkringstekniska praxis och har även godkänts av medlemsstaterna i artikel 83-arbetsgruppen.

4.2. Jämförelse av EU-personalens förväntade livslängd 2019 och 2023

Dödligheten skiljer sig åt mellan män och kvinnor, och de försäkringstekniska livslängdstabellerna för både 2019 och 2023 beräknas följaktligen separat efter kön och ålder.

Män

Ålder	Livslängd förv. 2019	Livslängd förv. 2023	Ökning av förväntad livslängd (2019 – 2023)
18	65,9	66,1	0,212
19	64,9	65,2	0,216

Kvinnor

Ålder	Livslängd förv. 2019	Livslängd förv. 2023	Ökning av förväntad livslängd (2019 – 2023)
18	68,4	68,9	0,486
19	67,4	67,9	0,486

20	64,0	64,2	0,220
21	63,0	63,2	0,224
22	62,0	62,2	0,229
23	61,0	61,2	0,233
24	60,0	60,3	0,237
25	59,0	59,3	0,242
26	58,1	58,3	0,248
27	57,1	57,3	0,252
28	56,1	56,3	0,255
29	55,1	55,4	0,259
30	54,1	54,4	0,263
31	53,1	53,4	0,266
32	52,1	52,4	0,270
33	51,2	51,4	0,273
34	50,2	50,4	0,275
35	49,2	49,5	0,278
36	48,2	48,5	0,280
37	47,2	47,5	0,282
38	46,2	46,5	0,283
39	45,3	45,5	0,284
40	44,3	44,6	0,282
41	43,3	43,6	0,281
42	42,3	42,6	0,278
43	41,3	41,6	0,274
44	40,4	40,6	0,269
45	39,4	39,7	0,262
46	38,4	38,7	0,253
47	37,5	37,7	0,244
48	36,5	36,8	0,233
49	35,6	35,8	0,223
50	34,6	34,8	0,211
51	33,7	33,9	0,199
52	32,7	32,9	0,186
53	31,8	31,9	0,174
54	30,8	31,0	0,161
55	29,9	30,1	0,148
56	29,0	29,1	0,135
57	28,1	28,2	0,122
58	27,1	27,3	0,109
59	26,2	26,3	0,096
60	25,3	25,4	0,084
61	24,4	24,5	0,073
62	23,6	23,6	0,062
63	22,7	22,7	0,053
64	21,8	21,8	0,045
65	20,9	21,0	0,038
66	20,1	20,1	0,039

20	66,4	66,9	0,486
21	65,5	65,9	0,485
22	64,5	65,0	0,484
23	63,5	64,0	0,483
24	62,5	63,0	0,482
25	61,5	62,0	0,482
26	60,5	61,0	0,482
27	59,5	60,0	0,482
28	58,5	59,0	0,482
29	57,5	58,0	0,483
30	56,5	57,0	0,484
31	55,6	56,0	0,484
32	54,6	55,1	0,485
33	53,6	54,1	0,485
34	52,6	53,1	0,486
35	51,6	52,1	0,487
36	50,6	51,1	0,486
37	49,6	50,1	0,487
38	48,6	49,1	0,486
39	47,7	48,1	0,486
40	46,7	47,2	0,485
41	45,7	46,2	0,483
42	44,7	45,2	0,481
43	43,7	44,2	0,478
44	42,8	43,2	0,474
45	41,8	42,3	0,470
46	40,8	41,3	0,465
47	39,8	40,3	0,459
48	38,9	39,3	0,453
49	37,9	38,4	0,445
50	37,0	37,4	0,437
51	36,0	36,4	0,429
52	35,0	35,5	0,421
53	34,1	34,5	0,412
54	33,1	33,5	0,402
55	32,2	32,6	0,393
56	31,3	31,6	0,383
57	30,3	30,7	0,372
58	29,4	29,8	0,361
59	28,5	28,8	0,351
60	27,6	27,9	0,340
61	26,7	27,0	0,328
62	25,8	26,1	0,316
63	24,9	25,2	0,305
64	24,0	24,3	0,293
65	23,1	23,4	0,281
66	22,3	22,5	0,270

Jämförelsen av den förväntade livslängden för personal i aktiv tjänst 2019 och 2023 (18 till 66 år[12]) visar på en liten ökning av den förväntade livslängden.

[12] Det bör påpekas att det enligt artikel 52 i tjänsteföreskrifterna är möjligt att arbeta fram till 67 års ålder (om det anses berättigat i tjänstens intresse) eller 70 års ålder (i undantagsfall).

Livslängdstabellen för 2023 för män visar en mycket liten ökning av den förväntade livslängden på mellan 0,212 år (2 månader och 17 dagar) i yngre aktiva åldrar och 0,039 år (14 dagar) vid normal pensionsålder.

Livslängdstabellen för 2023 för kvinnor visar en liten ökning av den förväntade livslängden på mellan 0,486 år (5 månader och 27 dagar) i yngre aktiva åldrar och 0,270 år (3 månader och 9 dagar) i pensionsåldern.

Utvecklingen av EU:s livslängdstabell visar i genomsnitt en något högre förväntad livslängd för institutionernas personal, dvs. fyra månader i yngre ålder och två månader vid normal pensionsålder.

Sett till de tidigare bedömningarna av den förväntade livslängden visade livslängdstabellen för 2018 för män en mycket liten ökning av den förväntade livslängden på mellan 0,078 år (28 dagar) i yngre aktiva åldrar och 0,184 år (2 månader och 7 dagar) vid normal pensionsålder. Livslängdstabellen för 2018 för kvinnor visade en liten ökning av den förväntade livslängden på mellan 0,559 år (6 månader och 24 dagar) i yngre aktiva åldrar och 0,697 år (8 månader och 14 dagar) i pensionsåldern. Tabellen över utvecklingen av EU-personalens livslängd visar i genomsnitt en begränsad förhöjd förväntad livslängd, dvs. fyra månader för yngre ålder och fem månader för normal pensionsålder.

Mellan 2014 och 2023 ökade den förväntade livslängden för män med 0,29 år (3 månader och 16 dagar) i yngre aktiva åldrar och med 0,223 år (2 månader och 21 dagar) vid normal pensionsålder. Den förväntade livslängden för kvinnor ökade med 1,045 år (1 år och 16 dagar) i yngre aktiva åldrar och med 0,967 år (11 månader och 18 dagar) vid normal pensionsålder.

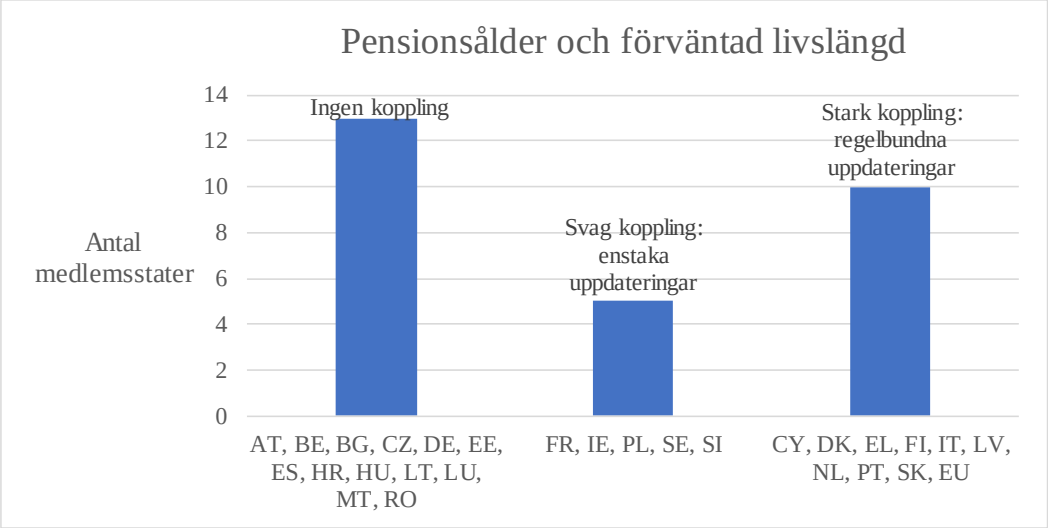
5. UTVECKLING I MEDLEMSSTATERNA

Utöver bedömningen i punkterna 3 och 4 i den här rapporten har kommissionen även tagit hänsyn till utvecklingen av medlemsstaternas pensionssystem.

5.1. Uppdatering av pensionsåldern mot bakgrund av utvecklingen av den förväntade livslängden

I de flesta medlemsstater uppdateras pensionsåldern antingen regelbundet eller vid enstaka tillfällen för att avspegla utvecklingen när det gäller förväntad livslängd.

På grundval av den information som tillhandahållits av de svarande medlemsstaterna inom ramen för arbetsgruppen för artikel 83 har det fastställts att medlemsstaterna använder olika metoder för uppdatering av pensionsåldern med hänsyn till hur den förväntade livslängden utvecklas.

5.2. Observerad utveckling för pensionssystemen i medlemsstaterna

Under rapportens tidsram påverkades pensionssystemen i EU av stora händelser. Covid-19-pandemin och energikrisen ledde till perioder av rekordhög inflation och låg ekonomisk produktion, vilket äventyrade den ekonomiska situationen för många EU-medborgare. Även om det rörde sig om tillfälliga åtgärder fokuserade medlemsstaterna på förbättrad indexering, högre minimipensionsnivåer och skydd för utsatta personer[13].

Enligt den aktuella nationella lagstiftningen kommer pensionsåldern i många medlemsstater att höjas under de kommande årtiondena. Den kommer i de flesta av medlemsstaterna dock att vara under 66 år fram till 2030 och kommer inte att nå ett genomsnitt på 67 år förrän 2070. Detta beror främst på den planerade konvergensen mellan mäns och kvinnors pensionsålder eller en betydligt högre förväntad livslängd[14]. Sådana planerade höjningar av pensionsåldern återspeglar den lagstiftning som man kommit överens om under de senaste åren. I nuläget flyttar medlemsstaterna i stället sitt fokus från att höja pensionsåldern och skärpa reglerna för förtidspension till att ge incitament att arbeta längre och kombinera arbete och pension[15]. I några få fall som belyser ett sådant flyttat fokus har medlemsstaterna infört reformer som sänker (de planerade höjningarna av) pensionsåldern[16].

Slutligen bekräftar de pågående och planerade reformerna de tendenser som beskrivs ovan. I synnerhet planerar vissa medlemsstater att förbättra förmånerna eller göra det möjligt att kombinera förtidspension och arbete. I vissa medlemsstater diskuteras dessutom åtgärder för att minska fattigdomen, medan ytterligare några riktar in sig på bonusar och flexiblare regler för att uppmuntra människor att arbeta längre, även efter pensionsåldern[17].

[13] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, 2024 års rapport om pensionernas tillräcklighet, s. 60.
[14] Europeiska kommissionen och kommittén för ekonomisk politik, 2024 års rapport om åldrande, s. 22–23.
[15] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, 2024 års rapport om pensionernas tillräcklighet, s. 61.
[16] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, 2024 års rapport om pensionernas tillräcklighet, s. 67.
[17] Europeiska kommissionen och kommittén för socialt skydd, 2024 års rapport om pensionernas tillräcklighet, s. 72.

SLUTSATS

(1) Flera medlemsstater har sedan 2019 höjt den normala pensionsåldern för tjänstemän i centrala offentliga förvaltningar. Ändå hade omkring 81 % av de svarande medlemsstaterna i slutet av 2023 en normal pensionsålder som låg på samma eller en lägre nivå än den lagstadgade pensionsåldern på 66 år för EU-personal.

(2) Utvecklingen för EU:s livslängdstabeller visar på en mycket liten genomsnittlig ökning av den förväntade livslängden för institutionernas personal under referensperioden.

(3) Med tanke på den observerade begränsade utvecklingen när det gäller pensionsåldern inom nationella centrala offentliga förvaltningar och den mycket begränsade ökningen av den förväntade livslängden för EU-personal bedöms den nuvarande pensionsåldern på 66 år för EU-personal vara lämplig och motsvara den högsta standarden för nationella offentliga förvaltningar i medlemsstaterna.

(4) Bedömningen ovan bekräftas även av analysen av utvecklingen i medlemsstaterna. Pensionsåldern för EU-personal är fortfarande bland de högsta jämfört med dem som tillämpas inom ramen för medlemsstaternas nationella pensionssystem, även sett till de planerade pensionsreformerna. Dessutom visar den senaste utvecklingen på en tendens att fokusera på att ge incitament att arbeta längre, även efter pensionsåldern, och kombinera arbete och pension, snarare än på att höja pensionsåldern.

(5) Det finns därför för närvarande inga skäl att lämna in ett förslag om att justera den lagstadgade pensionsåldern på 66 år enligt artikel 77 i tjänsteföreskrifterna.